

Den i Loven af 27de Januar 1852 § 5 indeholdte Bestemmelse, at et Antal af 33 til Postvæsenets femte Lønningsklasse efter bemeldte Lov hørende Bestillingsmænd udnævnes af Kongen og ere pensionsberettigede, forbliver fremdeles i Kraft for de i saadanne Bestillinger nu Ansatte.

Naar Expedienterne ved de ambulante Sernbanepostbureauer og Dampffibpostexpeditionerne have tilbragt 10 Aar i saadan Tjeneste, skulle de have fortrinnsvis Udgang til passende Postmestereembeder og Postexpediteurtjenester.

§ 10.

Til Besørgelse af mindre Postexpeditioners Forretninger ved Private eller i Forbindelse med andre Bestillinger, til Lønning for Dplynsmændene ved Posttransporten over Storebelt og til Dypplynsmændene paa Halskov og Skindshoved opføres de nødvendige Beløb i hvert Aars Finantslov.

Dette finder ogsaa Sted med Hensyn til de Summer, der behøves i følgende Diemed: til Diæter for Postexpedienterne paa Dampffibene; til Diæter eller Kjørepenge for Expedienterne og det underordnede Personale ved de ambulante Sernbanepostbureauer; til Udførelse af Conducteurforretningerne, Budforretningerne ved Postcontoirerne i Kjøbenhavn og af Pakmesterforretningerne ved Sernbanepostbureauerne.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1869; den underkastes en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1878—79.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den siden Loven om Postvæsenets Lønning af 27de Januar 1852 forløbne Tid er der foregaaet en saa betydelig Udvikling af de postale Forhold, at der i de senere Aar har været følt Trang til en Forandring i forskellige Retninger i de ved denne Lov fastsatte Organisations- og Lønningsforhold. Omklægningen af Postgangen og Sernbanernes Benyttelse til Postbefordring har bevirket, at forskellige Postembeder i væsentlig Grad have vundet eller tabt i Betydning, saa at de normerede Lønninger ikke længer svare til de factiske Forhold. Nødvendigheden af med Sernbanerne at lade følge ambulante Postbureauer, i hvilke Posten kan blive expederet undervejs, har medført Tilblivelsen af en heel Klasse Bestillingsmænd og Underbetjente, hvis Lønningsforhold ikke ere ordnede ved bemeldte Lov. Desuden har Postvæsenets Aar for Aar fremadskridende Udvikling i høj Grad forøget Embeds- og Bestillingsmændenes Arbejde. I Finantsaaret 1854—55, det tredje Aar efter at Lønningsloven af 27de Januar 1852 var traadt i Kraft, udgjorde saaledes Antallet af af-

gaaede Breve (private og Kongelig Tjeneste-Breve tilsammen) fra Postcontoirerne i Kongeriget 3,634,300. Antallet steg i Finantsaaret 1859—60 til 5,748,900. Efter den Tid foreligger der ikke Dplysning om de afgaaede, men derimod om de ankomne Forsendelser, og disses Antal vil, hvad Brevene angaar, i det Væsentlige stemme med Antallet af de afgaaede Forsendelser. Antallet af de til Postcontoirene i Kongeriget ankomne Breve udgjorde i Finantsaaret 1867—68 8,756,186, eller 5,121,886 mere end i Finantsaaret 1854—55, saa at Antallet altsaa har mere end fordoblet sig. Af Bærdisager affendtes fra Postcontoirerne i Kongeriget i Finantsaaret 1854—55 120,737 Stk. til en samlet Værdi af 52,019,000 Rd., i 1859—60 var Stykketallet steget til 277,486 og Værdibeløbet til 62,156,200 Rd. Efter den Tid foreligger der som anført kun Dplysning om de ankomne Forsendelser, men disse udgjorde i Finantsaaret 1867—68 403,060 Stk. til en samlet Værdi af 79,858,686 Rd. Antallet af de fra Postcontoirerne i Kongeriget affendte af-